

non desisteret, et ad argenteam Eudoxiae statuam in foro sanctae Sophiae ludos fieri prohiberet: conspiratione inimicorum Episcoporum iterum exulare cogitur, viduis et egenibus omnibus communis parentis ejectionem lugentibus. In exilio Chrysostomus incredibile est et quanta mala perpessus sit, et quam multos ad Jesu Christi fidem converterit.

℞. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

Verum dum concilio Romae habito, decreto Innocentii primi Pontificis restituitur, a militibus, qui eum custodiabant, miris in itinere malis, et calamitatibus afficitur. Cumque per Armeniam duceretur, sanctus Basiliscus Martyr, in cujus templo antea oraverat, noctu sic eum affatus est: Joannes frater, crastinus dies nos loco conjunget. Quare postridie sumpto Eucharistiae sacramento, seque

crucis signo muniens, animam Deo reddidit, decimo octavo Kalendas Octobris. Quo mortuo, horribilis grando Constantinopoli cecidit, et quadriduo Augusta cessit e vita. Ejus corpus insigni pompa et hominum multitudine celebratum, Theodosius Arcadii filius Constantinopolim portandum, et honorifice sepeliendum curavit sexto Kalendas Februarii: cujus etiam reliquias veneratus, parentum suorum veniam petiit: quod deinde Romanam translatum, in basilica Vaticana conditum est. Multitudinem, pietatem, ac splendorem concionum, ceterorumque ejus scriptorum, interpretandi etiam rationem, et inharentem sententiae sacrorum librorum explanationem, omnes admirantur: dignumque existimant, cui Paulus Apostolus, quem ille mirifice coluit, scribenti et praedicanti multa dictasse videatur. ℞. Iste est. [78]

In iij. Nocturno, Homilia. Attendite. de Communi Doctorum iij. loco. [95]

In ij. Vesp. fit Commem. S. Agnetis, ut infra.

DIE XXVIII. JANUARI.

In Festo secundo

S. Agnetis

Virginis et Martyris.

Ad Magnif. Añã. Stans a dextris ejus agnus nive candidior, Christus sibi sponsam et Martyrem consecravít.

℞. Spécie tua.

Oratio.

Deus, qui nos annua beatae Agnetis Virginis et Martyris tuae sollemnitate laetificas: da quaesumus, ut quam veneramur officio, etiam pie conversationis sequamur exemplo. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium et Hymnus de Communi Virginum. [125]

Nocturnum Ferae occurrentis. ℞. et duo ℞℞. ex Nocturnis Festi, eo ordine quo sumuntur ℞℞. ex Communibus Sanctorum in aliis Festis simplicibus, ut dicitur in Rubrica de Responsoriis.

Lectio iij.

Eata Agnes, parentibus a deo sepulcrum assidue vigilantibus, quadam nocte choro virginum comitata cum apparuisset, sic ad eos locuta dicitur: Ne me pa-

rentes mortuam lugeatis: nam una cum his virginibus vivo apud illum in caelis, quem in terris tota mente dilexi. Cum aliquot post annos Constantia, Constantini imperatoris filia, insanabili ulceri medicinam quaerens, nondum Christiana ad idem sepulcrum accessisset; obdormiscens sibi audire visa est vocem hanc Agnetis: Constante age Constantia: crede in Jesum Christum Filium Dei, qui te sanam faciet. Quae sanata, paulo post una cum multis ex familia imperatoris baptismum suscipiens, ibi ecclesiam nomine beatae Agnetis aedificavit.

Te Deum laudamus. 20.

Ad Laudes, et per Horas, Añã et reliqua ut in die Festo, 628. praeter Orationem.

℞. Diffusa est.

Ad Bened. Añã. Ecce quod concupivi, jam video: quod speravi, jam teneo: ipsi sum juncta in caelis, quem in terris posita, tota devotione dilexi.

Oratio ut supra.

Post Nonam nihil fit de ea.

Vesperae de sequenti.

DIE XXIX. JANUARIII.

S. Francisci Salesii
Episc. Conf. et Eccl. Doct.
Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf.
Pont. [70] præter seq.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Añã. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Francisce, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

✠. Amávit eum.

Oratio.

DEUS, qui ad animárum salutem beátum Franciscum Confessórem tuum atque Pontíficem ómnibus ómnia factum esse voluisti: concéde propítius, ut caritátis tuæ dulcedine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitís, ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur. Per Dñ.

In j. Noct. Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct. [90]

In II. Nocturno.

Lectio III.

Ranciscus in óppido Salésio, unde familiæ cognómen, piis et nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúráe sanctitátis índicia præbuit, morum innocéntia et gravitáte. Adolésens liberálibus disciplínis eruditus, mox philo-

sóphiæ ac theológiæ Parísiiis óperam dedit: et ne quid sibi deéssent ad ánimi cultúram, juris utriúsqe láuream summa cum laude Patávii obtínuit. In sacra æde Lauretána perpétuæ virginitátis votum, quo pridem Parísiiis se obstrinxerat, innovávit: a cujus virtútis propósito nullis unquam dæmonum fráudibus, nullis sénsuum illécebris pótuit dimoveri.

✠. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio IV.

RECUSÁTA in Sabáudia senátu amplíssima dignitáte, clericáli militiæ nomen dedit: tum sacerdotío initiátus, et Genèveis Ecclesiæ præpositúram adéptus, ejus múnieris partes ádeo perfécte explévit, ut eum Granérius Episcopus vindicándis ab hæresi Calviniana Chaballicensibus, aliisque Genève finítimis pópulis, divíni verbi præcónem destinárit. Quam expeditiónem álacri ánimo suscipiens, aspérrima quæ-

que perpéssus est, sæpe ab hæreticis conquisítus ad necem, variisque calúmniis et insidiis vexátus. Sed inter tot discrimina et agónes, insuperábilis ejus constantia semper enítuit; Deique ope protéctus, septuaginta duo mília hæreticórum ad catholicam fidem reduxisse dicitur, inter quos multi nobilitáte et doctrína insí-gnes numerántur.

✠. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio Vj.

MORTUO Granerio, qui eum sibi coadjutórem decérni curáverat, Episcopus consecrátus, sanctitátis suæ rádios circumquáque diffúdit, zelo ecclesiásticæ disciplínæ, pacis stúdio, misericórdia in páuperes, omnique virtúte conspicuus. Ad divíni cultus augméntum, novum órđinem sanctimoniálium instítuit, a Visitatione beátæ Virgínis nuncupátum, sub régula sancti Augustíni; cui áddidit constitutiónes sapiéntia,

discretiõne, et suavitate mirábiles. Suis étiam scriptis cœlesti doctrína refertis, Ecclesiám illustrávit, quibus iter ad christiánam perfectiónem tutum et planum demónstrat. Annum dénique agens quinquagésimum quintum, dum e Gállia Annésium regréditur, post Sacrum in die sancti Joánnis Evangelistæ Lugdúni celebrátum, gravi morbo corréptus, sequénti die migrávit in cœlum, anno Dómini milésimo sexcentésimo vigésimo secúndo. Ejus corpus Annésium delátum, in ecclesiá moniálium dicti órđinis honorífice cónditum fuit, cœpítque statim miraculis claréscere. Quibus rite probátis, ab Alexandro séptimo Pontífice máximo in Sanctórum número relátus est, assignáta ejus festivitáti die vigésima nona Januárii, et a summo Pontífice Pionono, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclesiæ Doctor fuit declarátus.

✠. Iste est. [78]

In iij. Nocturno, Homilia.
 Osténdit Dóminus. pro
 Doct. j. loco. [93]

In ij. Vesp. Comm. seq.

DIE XXX. JANUARIJ.

S. Martinæ

Virg. et Mart. Semidupl.

Omnia de Communi Virginum [122] præter sequentia.

Añã. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. *℞.* Spécie.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concéde propitius, ut qui beátæ Martinæ Virginitis et Mártiris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In j. vel ij. Vesp., quando dicendæ sunt, dicitur Hymn. Martinæ celebriusque ad Quærit præmia. et in fine A nobis ábigas.

Ad Matutinum autem incipitur Hymnus a Non illam. usque in finem.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Virginum Dóminum, * Venite adorémus. Ps. Venite. 2.

Hymnus.

Martinæ celebri pláudite nómini Cives Romúlei, pláudite glóriæ :

Insígnem méritis dícite Virginem,
Christi dícite Mártirem.
Hæc dum conspícuus orta paréntibus
Inter delicias, inter amábiles
Luxus illécebras díctibus áffluit

Faustæmunéribus domus.
Vitæ despiciens cómoda, deditat

Se rerum Dómino, et munífica manu

Christi paupéribus dístríbuens opes,

Quærit præmia Cœlitum.

Non illam crúcians úngula, non feræ,
Non virgæ horribili vúlnerere cómmovent;

Hinc lapsi e Súperum sédibus Angeli

Cœlésti dape récreant.

Quin et depósita sævítie leo
Se rictu plácido prójicit ad pedes :

Te Martínã tamen dans gládus neci

Cœli cœtibus ínserit.

Te, thuris rédolens ara vapóribus

Quæ fumat, précibus júgiter ínvoCAT,

Et falsum périmens auspíciū, tui

Delet nóminis ómine.

A nobis ábigas lúbrica gáudia

Tu, qui Martyribus dexterades, Deus

Une et Trine : tuis da fámulis jubar,

Quo clemens ánimos beas. Amen.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO I^a.

Martína virgo Romana, patre consu-lári, illústri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, christiánæ pietátis ardóre succénsa, divítias, quibus affluébat, mira in páuperes liberalitáte dístríbut. Sub Alexándro príncipe, cum deos ínanes cólere juberétur, immáne fácinus summa libertáte detestátur. Quaprópter íterum atque íterum afflécta verbéribus, uncis, úngulis férreis, testárum fragméntis laceráta, acutíssimis gládiis membrátim concisa, ádipe fervéti perúnta, demum in amphitheatro damnátur ad béstias : a quibus illæsa divínitus evádens, in ardéntem ro-gum ínjecta, incólumis pari beneficio servátur.

℞. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te

mirábiliter déxtera tua. *℞.* Spécie tua et pulchritú-dine tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

LECTIO II^a.

Ex ejus tortóribus non-núlli, miráculi novitáte corrépti, Dei aspirán-te grátia, Christi fidem ampléxi, post cruciátus gloriósam martyrii pal-mam cápitis abscissióne promeruére. Ad ejús-dem preces nunc terræ mótibus exórtis, nunc ignibus e cœlo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt, et simu-lácta consúpta. Intérdum ex vulnéribus lac cum ságuine erúpit, splendórque nitidíssimus, ac suavíssimus odor e cór-pore emanávit : intérdum sublímis régia in sede di-vínis láudibus una cum Cœlítibus interésse visa est.

℞. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. *℞.* Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

LECTIO III^a.

Iisce prodigiis, ejúsque in primis constantia, ácritèr permótus judex,

caput vírgini amputári præcépit; qua perémpita, auditáque de cœlo voce, qua ad Súperos evocabátur, urbs tota contrémuit ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem convérsi sunt. Sacrum Martínæ corpus, sedénte sancto Urbáno primo, martyrio afféctum, Urbáno octávo Pontífice máximo, in pervetústa ejúsdem ecclésia, ad Mamertínium cárcerem, in Capitolíni clivi radicibus, cum sanctorum Mártirum Concórdii, Epiphánii et sociórum corpóribus repértum, eódem loco in meliorem formam redácto, atque decéntius ornáto, magno pópuli concúrsu, totíus Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est.

℞. Afferéntur. [133]
In *iiij. Nocturno, Homilia.*
Sæpe vos, fratres. *de eodem Communi.* [136]

AD LAUDES.

Hymnus.

TU natále solum prótege, tu bonæ Da pacis réquiem Christi adum plagis; Armórum strépitus, et fera proelia In fines age Thrácios.

Et regum sócians ágmina sub crucis

Vexillo, Sólymas néxibus éxime,

Vindéxque innócuí sán-
guinis hósticum

Robur fúnditus érué.

Tu nostrum cólumen, tu decus ínclytum,

Nostrárum obséquium ré-
spice méntium;

Romæ vota libens éxcipe,
quæ pio

Te ritu canit, et colit.

A nobis ábigas lúbrica
gáudia

Tu, qui Mártiribus dexter
ades, Deus

Une et Trine : tuis da fá-
mulis jubar,

Quo clemens ánimos beas.
Amen.

℞. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Aña. Simile est regnum cœlórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua et comparávit eam.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXXI. JANUARI,

S. Petri Nolasci

Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [97] præter sequentia.
(m. t. v.)

Oratio.

DEus, qui in tuæ caritátis exéplum, ad fidélium redemptiónem sanctum Petrum Ecclésiám tuam nova prole fecundáre divínitus docuísti: ipsíus nobis intercessióne concéde, a peccáti servitúte solútis, in cœlesti pátria perpétua libertáte gaudére. Qui vivis.

Deinde fit Commemor. præced. Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℞. Diffúsa est.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iii.

Netrus Nolascus, Re-
cáudi prope Carcasónam in Gállia nóbiligénere natus, singulári erga próximum caritáte excélluit. Cujus virtútis præságium fuit; quod, cum adhuc in cunábulis vagíret infans, exámen apum ad eum convolávit, et favum mellis in ejus dextera constrúxit. Adoléscens paréntibus orbátus, Albigénsium hæresim, quæ tunc in Gállia grassabátur, éxsecrans, divéndito património, in

Hispániam secéssit; et apud beátam Vírginem Montis Serráti votum, quo pridem se obstrínxerat, exsólvit. Tum Barci-nónam pergens, cum Christi fidélibus ab hóstium servitúte rediméndis omnem pecúniám consumpsisset, seípsum pro iis liberándis venum ire, aut in illórum víncula súffici cúpere dictitábat.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum:

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℞. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio ii.

Quam gratum Deo fúerit hoc sancti viri desidérium, súbsequens declarávit événtus : nam noctu oránti, et de Christianórum in captivitáte degéntium subsidio multa ánimo volvénti, beáta Virgo appárens, Filio suo sibique acceptíssimum fore suggéssit, si ad sui honórem religiosórum ordo instituerétur, quibus præcipue esset cura captivos ab infidélium tyránnide liberáre. Huic cœlesti mó-

nito illico obtémperans, una cum sancto Raymundo de Pénnafort, et Jacobo primo, rege Aragóniæ, de eadem re a Dei Genitricis ipsa nocte præmonitis, religionem beatæ Mariæ de Mercéde Redemptionis Captivorum instituit: sodalibus suis quarto voto obstrictis, manendi in pignus sub paganorum potestate, si pro Christianorum liberatione opus fuerit.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ✎. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio h.

Edito virginitatis voto, illibatam perpetuo castitatem servavit. Patientia, humilitate, abstinentia, ceterisque virtutibus mirabiliter enituit. Prophetiæ dono illustris, futura prædixit: inter quæ maxime celebratur, quod Jacobus rex Valentiam a Mauris occupatam expugnaverit, accepta prius ab eo obtinendæ victoriæ securitate. Angeli Custodis, ac Deiparæ Virginis, fre-

quenti apparitione recreabatur. Senio tandem confectus, de imminente morte certior factus, in morbum incidit, sanctisque refectus sacramentis, fratres suos ad caritatem erga captivos cohortatus, et Psalmum, Confitebor tibi Domine in toto corde meo, devotissime recitans, ad illa verba, Redemptionem misit Dominus populo suo, spiritum Deo reddidit, media nocte Vigiliæ Nativitatis Domini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Cujus festivitatem Alexander séptimus die trigésima prima Januarii celebrari præcepit.

✠. Iste homo. [105]

In iij. Nocturno, Homilia. Pusillum gregem. de Communi ij. loco. [115]
Vesperæ a Capitulo de sequenti.

Festa Februarii.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunctor.

DIE I. FEBRUARII.

S. Ignatii

Episc. et Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris [29] præter sequentia.

Oratio.

Infirmi-tatem nostram respice omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Ignatii Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Deinde fit Commemor. præced. Añã. Hic vir despiciens mundum et terrena, triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

✎. Justum deduxit.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri de Scripturis ecclesiasticis.

Lectio h.

gnatius Antiochænæ Ecclesiæ tertius post Petrum Apóstolum Episcopus, commovente persecutiõnem Trajano, damnatus ad bestias, Romam vinc-tus mittitur. Cumque navigans Smyrnam venisset, ubi Polycarpus auditor Joannis, Episcopus erat, scripsit unam epistolam ad Ephésios, alteram ad Magnesiános, tertiam ad Trallenses, quartam ad Romános: et inde egradiens scripsit ad Phi-

ladélphios, et ad Smyr-næos, et propriam ad Polycarpum, commendans illi Antiochensem Ecclesiã: in qua et de Evangelio, quod nuper a me translatum est, super persona Christi ponit testimoniũ.

✠. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductõribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ✎. Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum. — Et dedit.

Lectio h.

Dignum autem videtur, quia tanti viri fecimus mentionem, et de epistola ejus, quam ad Romanos scribit, pauca ponere. De Syria usque ad Romam pugno ad bestias in mari et in terra, nocte dièque ligatus cum decem leopardis, hoc est militibus, qui me custodiunt; quibus et cum benefeceris, peiores fiunt. Iniquitas autem eorum mea doctrina est: sed non idcirco justificatus sum. Utinam fruar bestiis, quæ mihi sunt præparatæ: quas et oro mihi veloces esse ad interitum, et ad supplicia, et allici ad

comedendum me, ne, sicut et aliorum Martyrum, non audeant corpus attingere. Quod si venire noluerint, ego vim faciam, ego me urgebo, ut devorer. Ignoscite mihi filioli: quid mihi prosit, ego scio.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Et.

Lectio ij.

Nunc incipio Christi esse discipulus, nihil de his, quae videntur, desiderans, ut Jesum Christum inveniam. Ignis, crux, bestiae, confractio ossium, membrorum divisio, et totius corporis contritio, et tota tormenta diaboli in me veniant: tantum ut Christo fruatur. Cumque jam damnatus esset ad bestias, et ardore patiendi rugientes audiret leones, ait: Frumentum Christi sum, dentibus bestiarum molar, ut panis mundus inveniar. Passus est anno undecimo Trajani. Reliquiae corporis ejus Antiochiae jacent extra

portam Daphniticam, in coemeterio. **R.** Stola. [37]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xij. d

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit; ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu lj. in Joannem, sub medium.

Ergo Dominus Jesus erat granum mortificandum, et multiplicandum: mortificandum infidelitate Judaeorum, multiplicandum fide populorum. Jam vero exhortans ad passionis suae sectanda vestigia, Qui amat, inquit, animam suam, perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest. Qui amat, perdet: id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenere in Christo, noli mortem timere pro Christo. Item alio modo: Qui amat animam suam, perdet eam: noli amare, ne perdas: noli amare in hac vita, ne perdas in aeterna vita.

R. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. **V.** Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Expressa.

Lectio viij.

Hoc autem, quod potestius dixi, magis habere videtur evangelicis sensus. Sequitur enim: Et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat, subintelligitur in hoc mundo, ipse utique perdet: qui autem odit, utique in hoc mundo, in vitam aeternam ipse custodit eam. Magna et mira sententia, quemadmodum sit hominis in animam suam amor ut pereat, odium ne pereat. Si male amaveris, tunc odisti: si bene oderis, tunc amasti. Felices, qui oderunt custodiendo, ne perdant amando.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicium non timuit, nec terrae dignitatis gloriam quaesivit, sed

ad caelestia regna pervenit. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Qui minas. Gloria Patri. Qui minas.

Lectio ix.

Sed vide ne tibi subrepat, ut te ipsum velis interimere, sic intelligendo, quod debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni atque perversi homines, et in seipsis crudeliores et sceleratiores homicidae flammis se donant, aquis se praefocant, praecipitio se collidunt, et pereunt. Hoc Christus non docuit: imo etiam diabolo praecipitium suggerenti respondit, Redi retro satanas: scriptum est, Non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificaturus erat Deum: Cum esses junior, cingebas te, et ambulabas quo volebas: cum autem senueris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expressit, non a seipso, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi.

Te Deum laudamus. 20. **Vesperae de sequenti.**